

ALLAH'TAN KORKMAK*

Muhterem kardeşler!

Size bugün yine, ana-baba dersimin bir parçasını anlatacağım. Câbir RA var ya, o naklediyor, diyor ki:¹

خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ
مُجْتَمِعُونَ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ اتَّقُوا اللَّهَ
وَصَلُّوا أَرْحَامَكُمْ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ ثَوَابٍ أَسْرَعَ مِنْ
صَلَةِ الرَّحِمِ إِيَّاكُمْ وَالْبَغْيِ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ عُقُوبَةٍ
أَسْرَعُ مِنْ عُقُوبَةِ بَغْيٍ إِيَّاكُمْ وَعُقُوبَةِ الْوَالِدَيْنِ
فَإِنَّ رِيحَ الْجَنَّةِ يُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَلْفِ عَامٍ وَاللَّهُ
لَا يَجِدُهَا عَاقٌ وَلَا قَاطِعٌ رَحِمٍ وَلَا شَيْخُ زَانٍ وَلَا
جَارٌ إِزَارُهُ خِيَلَاءَ

(طس. عن جابر)

(*Harace aleynâ rasûlü'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem, ve nahnü müctemiùn*) “Biz bir topluluk halinde bir yerde oturuyorduk.” Topluluk,

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Taberânî, *Evsat*, c.VI, s.18, no: 5664; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.292, no:8219; *Mecmau'z-Zevâid*, c.V, s.125; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XVIII, s.81; Hz. Ali RA'dan *Et-Tergîb ve't-Terhîb*, c.III, s.225, no: 3786; RE. 174/8.

ma'lûm ya, aza da derler, çoğa da derler. Ne kadar olduğunu söylemiyor. “Derken, Rasûlüllah üzerimize çıka geldi.” Rasûlüllah’ın olmadığı bir toplulukmuş demek ki, Rasûlüllah onların yanına gelmiş. (*Fekâle*) Gelince bunlara demiş ki: (*Yâ ma’şere’l-müslimîn*) “Ey müslüman cemaati, (*itteku’llâh*) Allah’tan korkun! (*Ve sılû erhâmeküm*) Akraba ü taallûkâtınıza sıla yapın!”

Akraba ü taallûkat; ana ve babaların teferruatları, amcalar, dayılar, halalar, teyzeler ve onların çocukları... Bunlara sıla-i rahim yapmayı, Allah-u Teâlâ emrediyor; Peygamberimiz de bize tavsiye ediyor. (*Feinnehû leyse min sevâbin esrau min sılâti’rrahimi*) “Çünkü, sevabın en çok, en fazla insana erişeni sıla-i rahimden olur.” Sıla-i rahimin sevabı, mükâfatı çok çabuk geliyor. Onun mükâfatı büyük, dünyada da ahirette de...

İkincisinde diyor ki: (*İyyâküm ve’l-bağy*) “Zulümden sakının! (*Feinnehû leyse min ukûbetin esrau min ukûbeti bağyin*) [Çünkü cezası insana en çabuk erişen günah zulümdür.] Sıla-i rahmin sevabı ne kadar çabuksa, zulmünde cezası o kadar çabuktur.”

Binâen aleyh, anaya babaya da haksızlık yapanların cezası çok çabuk gelir. Bazı cezalar ahirete bırakılır ve geciktirilir. Bazıları da böyle ana babaya zulüm gibi, diğer zulümler de öyle; onların cezası çabuk gelir, çabuk yetişir insana... Onun için, bundan da sakının!

Üçüncüsünde diyor ki: (*İyyâküm ukûku’l-*

vâlideyn) “Ana babınıza asî olmaktan sakının!
(*Feinne rîhu’l-cenneti yûcedü min meîreti elfi âmin*) Çünkü, cennetin kokusu bin yıllık yoldan duyulur; (*va’llâhi lâ yecidühâ àkkun*) Allah’a yemin olsun ki, anasına babasına asi olan bu kokuyu duyamaz.”

Yâni, cennete giremez demek. O kokuyu duymamak, cennete girememenin alâmeti... Onun için, asî olan bunu duyamaz.

(*Ve lâ kâtiu rahimin*) “Akrabalarıyla alâkasını kesmiş, koparmış kimse de bu kokuyu duyamaz.”

(*Ve lâ şeyhun zânin*) “Yaşlı olduğu halde zinâ eden kimse de bu kokuyu duyamaz.”

(*Ve lâ cârrun izârahû hayûlâ*) “Kibirinden elbisesini yerde sürüyen kimse de cennetin kokusunu duyamaz.”

Bunun arkasından, şimdi burada yalnız o Allah korkusundan bir iki kelime bahsedeceğim:

Allah’tan kim korkar? Hepimiz korkarız. Mü’minler Allah’tan korkarlar. Ama, nisbet dahilinde... Onun için, bir büyük demiş ki:

“—Sana sorarlarsa, ‘Allah’tan korkuyor musun?’ diye; sus, cevap verme! Niçin? Korkuyorum desen, korku yok; o yanlış söz. Korkmuyorum desen, küfür olur o da... Binâen aleyh sükût et!” demiş.

Onun için, bizim Allah’tan korkumuz çok zayıf. *Lâ ilâhe illa’llâh* diyenlerin hepsi Allah’tan korkar ama, o korku derece derece. Şimdi, Allah-u Teâlâ bize, korkanı anlatıyor:

إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ

(فاطر: ٢٨)

(*Innemâ yahşâ'llâhu min ibâdihi'l-ulemâ'*)
“Allah’tan, kulları içinde ancak alimler hakkıyla korkarlar.” (Fâtır, 35/28)

Allah’ı bilme nisbetinde Allah’tan korkulur. Bunu da en çok ulemâ bilir. Ulemâ Kur’an ilmine vakıf olan kimselerdir. İlm-i Kur’an’a vakıf olan insana ulemâ derler. Şimdi, birçok ulemâ var ortada; o değil... Kur’an ilmine vakıf olan kimseler, vukufu nisbetinde, bilgisi nisbetinde Allah’ı bilir. Çünkü, Allah-u Teâlâ bize kendisini Kur’an’da bildiriyor. Kur’an’ı bilen Allah’ı bilir.

Kur’an’ı bilmeyince, öteki duygularla bilinen bilgi ile, okuyarak bilenin bilgisi elbette bir olmaz. Onun için, Cenâb-ı Hak, (*Innemâ yahşâ'llâhu min ibâdihi'l-ulemâ'*) buyurmuş. Allah hepimizi o ulema zümresine ilhak buyursun...

Ondan sonra, ne diyor Efendimiz:²

رَأْسُ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ اللَّهِ

(الديلمى، هب. عن ابن مسعود)

(*Re’sü’l-hikmeti mehâfetu’llâh*) “Hikmetin başı Allah korkusudur.”

² Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.I, s.470, no: 743; Deylemî, *Müsne-dü’l-Firdevs*, c.II, s.270, no: 3258, Abdullah ibn-i Mes’ud RA’dan. *Kenzü’l-Ummâl*, c.III, s.141, no:5873; *Keşfü’l-Hafâ*, c.I, s.507, no: 1350; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XIII, s.56, no:12550.

Allah korkusunu elde etmek için; iman ne kadar kuvvetli ise, o kadar Allah'tan korkar insan... Şimdi diyorlar ki:

“—Cehennem bir ateş, oradan korkumuz var yanmayalım diyerekten...”

Fakat, Allah'tan ayrılığın acısının yanında, bir katredir cehennem hepsi birden... Allah'tan ayrı kalmanın korkusu daha büyük!

Meselâ; namaz kılmak, oruç tutmak, Kur'an okumak, zikrullah yapmak; Allah'la beraber olmanın alâmetleri... O anda Allah ile beraber o adam. Bundan ayrılıp namazsız, zikirsiz, Kur'an'sız olan adamın hali... Ateş bir damladır, o Allah'tan ayrılığın acısı yanında; ama o farkında değil.

Nasıl ki hastalarımızın bazen keserler elini ayağını, doktorluğun icabı; duymaz adam acıyı hiç... Niçin? Bir morfin yapıyorlar oraya, duymuyor. Şimdi biz de morfinlenmişiz, o acıdan haberimiz yok. Allah affetsin...

O günah yerlerinde, günah işlerinde, gaflet en büyük günah!

Gaflet; Allah'tan ayrı kalmak. Oyunlara ve sâir günahlara dalaraktan uzak kalmanın acısını hissedemiyoruz; çünkü morfin var üzerimizde.

Allah hepimizi affetsin... Tevfîkât-ı samedâniyesine mazhar etsin... Cuma günü bu kadar yeter. Efendimiz'in duasını okuyalım:

Lâ ilâhe illa'llâhü'l-halîmü'l-kerîm... Sübhâna'llâhi rabbi'l-arşi'l-azîm... El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn...

Nes'elüke mûcibâti rahmetike... Ve azâimi mağfiretike... Ve'lganîmete min külli birrin... Ve's-selâmete min külli ismin... Lâ teda' lenâ zenben illâ gafarte... Ve lâ hemmen illâ ferracte... Ve lâ haceten leke fîhâ ridan, illâ kadaytehâ yâ erhame'r-râhimîn... Yâ erhame'r-râhimîn... Yâ erhame'r-râhimîn...

Bu korkuyu öğrenmek isterseniz, Gazâlî'nin kitabında var [*İhyâu Ulûmi'd-Dîn*], o Türkçe'ye tercüme edilmiştir. *Kütü'l-Kulûb* var ama o Arapça'dır. Onları okursanız, daha çok istifade edersiniz.

Allah Cumanızı mübarek etsin... Birçok Cumalara da sağlık afiyetlerle erişmek nasib ü müyesser eylesin...

Emrine itaat eden ve yasaklarından korunan kullarının arasına, ve sevdiği kullarının arasına cümlemizi kabul buyursun...

El-Fâtîha!

Es-selâmü aleyküm!

Mehmet Zahid KOTKU

22. 12. 1978 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/](#)

[Cuma Sohbetlerine](#)

[PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü